

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku,

w związku ze skierowaniem do Sejmu projektu ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw (druk nr 2877, dalej: projekt ustawy, projekt), działając w oparciu o przepis art. 44 ust. 2 pkt. 1 i 2 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo- kredytowych (Dz. U z 2017 r. poz. 2065, z późn. zm.; dalej: ustawa o skok) Kasa Krajowa pragnie przedstawić co następuje.

Jak wynika z uzasadnienia procedowanego przedłożenia, projekt ustawy ma na celu m.in. usprawnienie rozwiązań związanych z funkcjonowaniem przepisów dotyczących przymusowej restrukturyzacji oraz systemu gwarantowania depozytów zawartych w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, jak również realizację zobowiązań Rzeczypospolitej Polskiej wobec Komisji Europejskiej związanych z programem pomocowym dla spółdzielczych kas oszczędnościowo- kredytowych.

W nawiązaniu do powyższego Kasa Krajowa pragnie przedstawić następujące uwagi oraz propozycje legislacyjne.

I. Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym do zadań Funduszu w zakresie restrukturyzacji kas, w których powstało niebezpieczeństwo niewypłacalności, należy m.in. udzielanie zwrotnej pomocy finansowej. Z kolei w myśl art. 260 ust. 1 tej ustawy Fundusz, realizując zadanie, o którym mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1, może udzielać kasom objętym systemem gwarantowania pożyczek, gwarancji lub poręczeń. Jednocześnie ustawa wskazuje, że środki uzyskane przez kasy w wyniku udzielenia przez Fundusz pożyczek, gwarancji lub poręczeń mogą być przeznaczone tylko na usunięcie niebezpieczeństwa niewypłacalności (art. 260 ust. 2) oraz że Fundusz może udzielić pożyczki kasie tylko w celu zaliczenia uzyskanych w ten sposób środków do funduszy własnych (ust. 3).

W tym kontekście wskazać należy, że udzielenie i wypłata pożyczki nie powoduje bezpośrednio, z chwilą dokonania jej wypłaty, usunięcia stanu niedopasowania aktywów i zobowiązań – zastosowanie tego instrumentu pozwala dopiero na stopniową poprawę sytuacji ekonomicznej restrukturyzowanej kasy na skutek gospodarowania środkami pieniężnymi otrzymanymi tytułem kredytu. Instrumentem, który pozwalałby osiągnąć taki skutek, byłoby natomiast objęcie przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny udziałów w restrukturyzowanej kasie. Taki instrument, mający również charakter zwrotny,

zapewniałby równocześnie skutek, o którym mowa w art. 260 ust. 3, to znaczy zaliczenie uzyskanych w ten sposób środków do funduszy własnych.

Wskazać należy, że w ostatnim czasie odnotowano dwa przypadki, w których – pomimo gotowości ze strony Bankowego Funduszu Gwarancyjnego wsparcia samodzielnej realizacji przez SKOK programu postępowania naprawczego oraz efektywnej działalności restrukturyzowanej kasy – ze względu na brak możliwości wywołania bezpośredniego skutku w postaci zniesienia stanu niedopasowania aktywów i zobowiązań takie przedsięwzięcie restrukturyzacyjne nie mogło zostać urzeczywistnione.

Należy podkreślić, że samodzielna realizacja przez SKOK programu postępowania naprawczego stanowi rozwiązanie najbardziej korzystne dla członków kasy, a także dla całego sektora SKOK, nie wymaga przy tym udzielania pomocy bezzwrotnej (a tak dzieje się w przypadku przejęcia kasy przez bank) – jest to zatem rozwiązanie najbardziej korzystne także z punktu widzenia gospodarowania środkami Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Tym samym proponowana zmiana przyczyniłaby się w sposób istotny do zrealizowania celów procedowanej nowelizacji.

W celu zwiększenia możliwości efektywnego wsparcia restrukturyzacji spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych Kasa Krajowa pragnie zatem zwrócić się z prośbą o rozważenie możliwości uzupełnienia projektu ustawy o możliwość obejmowania przez Fundusz udziałów w restrukturyzowanych kasach, zgodnie z poniższą propozycją legislacyjną:

W art. 1 projektu:

1) po pkt 52 dodaje się pkt 52a i 52b w brzmieniu:

„52a) w art. 260:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Realizując zadanie, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1, Fundusz może udzielać kasom objętym systemem gwarantowania pożyczek, gwarancji, poręczeń **oraz obejmować udziały w kasach.**”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Środki uzyskane przez kasy objęte systemem gwarantowania w wyniku udzielenia przez Fundusz pożyczek, gwarancji lub poręczeń **oraz objęcia udziałów**, o których mowa w ust. 1, mogą być przeznaczone tylko na usunięcie niebezpieczeństwa niewypłacalności, o ile spełnione zostały warunki, o których mowa w art. 261.”;

52b) w art. 261 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wykazanie, że wysokość wnioskowanych przez kasę objętą systemem gwarantowania pożyczek, gwarancji, poręczeń, **objętych udziałów w kasach** oraz środków wydatkowanych przez Fundusz na wykup wierzytelności byłaby nie wyższa

niż łączna maksymalna kwota z tytułu gwarancji w tej kasie liczona jako suma środków gwarantowanych na rachunkach deponentów kasy;””;

W art. 8 projektu po pkt 1 dodaje się pkt 1 a w brzmieniu:

„1a) art. 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Członkami kasy mogą być także - działające wśród członków, o których mowa w ust. 1 - organizacje pozarządowe w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2018 r. poz. 450, z późn.zm.), jednostki organizacyjne kościołów i związków wyznaniowych posiadające osobowość prawną, spółdzielnie, związki zawodowe oraz wspólnoty mieszkaniowe, a także **Bankowy Fundusz Gwarancyjny w przypadku nabywania udziałów w kasach na podstawie art. 260 ust. 1 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz.U. z 2017 r. poz. 1939 z późn. zm.)**””.

II. Jak wskazano w Uzasadnieniu, aby pomoc udzielana ze środków publicznych mogła zostać uznana przez Komisję Europejską za zgodną ze wspólnym rynkiem, podejmowane działania i środki muszą spełniać warunki i wymogi określone w komunikacie bankowym¹. W związku z powyższym projekt ustawy przewiduje daleko idące zmiany m.in. w art. 268 ustawy o BFG, które mają zapewnić, że zgodnie z zasadami komunikatu bankowego beneficjent pomocy (tj. kasa, jej udziałowcy oraz wierzyciele podporządkowani), dla ograniczenia angażowania pomocy publicznej do niezbędnego minimum, w jak największym stopniu będzie przyczyniał się do pokrywania niedoboru kapitału w kasie, a w przypadku konieczności pokrycia strat – w pełnym zakresie. W projektowanych przepisach art. 268 wskazuje się zasady dotyczące ustalania podziału obciążenia przez **umorzenie** odnoszące się do najistotniejszych kwestii, takich jak przedmiot umorzenia, wielkość umorzenia, kolejność umarzania, termin umorzenia, podmiot przesądzający o wartości i zakresie umorzenia. W art. 268 ust. 2 wskazuje się do jakiej wysokości („do wysokości strat”) ulegają umorzeniu instrumenty kapitałowe (np. fundusz udziałowy i zasobowy) oraz zobowiązania podporządkowane (fundusz stabilizacyjny, inne źródła, pożyczki Funduszu) kasy-beneficjenta, w odniesieniu do której angażowane są środki finansowe BFG. W przepisie tym odzwierciedla się zasadę wynikającą z komunikatu bankowego stanowiącą o obowiązku pełnego wkładu w pokrywanie strat. W przepisie dookreślony został termin umorzenia (termin strat), który zostanie jednostronnie określony w decyzji Funduszu na dzień przejęcia kasy albo dzień nabycia przedsiębiorstwa tej kasy w likwidacji, jego zorganizowanej części lub wybranych praw majątkowych niepokrytych dotychczas przez fundusze własne. Zakres umożliwia restrukturyzację kasy w różnej kondycji finansowej.

W związku z powyższym Kasa Krajowa pragnie wskazać, że zgodnie z art. 12 ust. 4 pkt 8 lit d ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych do przychodów nie zalicza się kwot stanowiących równowartość umorzonych zobowiązań, w tym także z tytułu pożyczek (kredytów), jeżeli umorzenie zobowiązań jest związane m.in. z przymusową restrukturyzacją w rozumieniu ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Przytoczona regulacja nie obejmuje jednak sytuacji, przewidzianej w projektowanych zmianach art. 268 ustawy o BFG, to jest sytuacji, w której umorzenie zobowiązań

¹ Komunikat Komisji Europejskiej w sprawie stosowania od dnia 1 sierpnia 2013 r. reguł pomocy państwa w odniesieniu do środków wsparcia na rzecz banków w kontekście kryzysu finansowego („komunikat bankowy”, Dz. Urz. UE C z dnia 30 lipca 2013 r. Nr 216, s. 1).

następować będzie w ramach restrukturyzacji kas, realizowanej na zasadach określonych w Dziale IV ustawy o BFG – „Restrukturyzacja kas”.

W związku z powyższym uprzejmie proszę Pana Marszałka o rozważenie możliwości wprowadzenia do projektu następującej propozycji legislacyjnej:

W art. 2 w pkt 1:

1) lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) w pkt 8 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) przymusową restrukturyzacją **lub restrukturyzacją spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej** w rozumieniu ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.”;

2) dotychczasowe lit. a i b, zostają oznaczone odpowiednio jako lit. b i c.”.

Przedstawiając powyższe pragnę zapewnić Pana Marszałka o gotowości Kasy Krajowej do współpracy i udzielania wszelkiej pomocy w ramach prac legislacyjnych dotyczących systemu spółdzielczych kas oszczędnościowo- kredytowych.

Łączę wyrazy szacunku,

Joanna Mędrzecka
Wiceprezes

Rafał Watusiak
PREZES

Do wiadomości:

Pani Teresa Czerwińska – Minister Finansów,

Pan Andrzej Szlachta – Przewodniczący Sejmowej Komisji Finansów,

Pan Grzegorz Bierecki – Przewodniczący Komisji Budżetu i Finansów Publicznych, Senat RP,

Pan Jan Szewczak – Przewodniczący Podkomisji stałej ds. instytucji finansowych.